

GETUIGE À CHARGE

(Witness for the prosecution)

Thriller in drie bedrijven

door

AGATHA CHRISTIE

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GETUIGE À CHARGE - WITNESS FOR THE PROSECUTION** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur **AGATHA CHRISTIE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling. Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Greta - typiste van Sir Wilfrid
Carter - eerste klerk van Sir Wilfrid
Mr. Mayhew - een advocaat
Leonard Vole
Sir Wilfrid Robarts - Queen's Council (QC)
Inspecteur Hearne
Detective in burgerkleding
Romaine
Griffier van de rechtbank
Rechter Wainwright
Raadsadviseur
Mr. Myers - Queen's Council (QC)
Deurwaarder
Stenograaf
Bewaker
De griffier
1ste Advocaat
2de Advocaat
3de Advocaat
4de Advocaat
5de Advocaat
6de Advocaat
1ste lid van de jury
2de lid van de jury
3de lid van de jury
Een politieman
Dr. Wyatt - een politiearts
Janet Mackenzie
Mr. Clegg - een laboratoriumassistent
De andere vrouw

Voorstel voor een kleinere bezetting:

Ik heb groot vertrouwen in de vindingrijkheid van amateurgezelschappen om wegen te vinden om de zeer grote bezetting van dit stuk te verkleinen. Mijn suggestie is dan waarschijnlijk ook maar één van de vele mogelijkheden. Er zijn diverse rollen in het stuk die geen tekst hebben. Men kan deze door amateurs laten spelen, men kan echter ook mensen uit het publiek vragen op het toneel te komen en ik denk dat dit beter voor het stuk zal zijn dan het spektakel van veel mensen in de 'rechtszaal' scène weg te laten. Hoewel Greta nooit samen met 'de andere vrouw' (d.i. de aardbeiblonde vrouw in de laatste scène) op het toneel komt, moet deze rol toch niet gedubbeld worden, want het publiek zal denken dat dit de plot is, hetgeen natuurlijk niet het geval is. Ik heb het stuk met buitengewoon veel genoeg geschreven en ik hoop dat de verenigingen die het uitvoeren er evenveel plezier aan zullen beleven. Veel succes.

Agatha Christie.

Carter - kan dubbel zijn voor de rechter

Inspecteur Hearne - kan dubbel zijn voor de politieman in het laatste bedrijf

Detective - kan gedubbeld worden door de bewaker

Griffier - kan gecombineerd worden met de zaalwachter

Wethouder - kan weggelaten worden

Stenograaf - kan weggelaten worden

De klerk - kan weggelaten worden

Zes advocaten - vier kunnen weggelaten worden

Drie leden van de jury - deze kunnen weggelaten worden en het afleggen van de eed en het doen van de uitspraak kan door stemmen 'achter' worden gedaan

Mr. Myers, QC - kan de detective dubbelen.

Hiermee is de bezetting teruggebracht naar tien heren en vijf dames.

PLAATS EN TIJD VAN HANDELING:

EERSTE BEDRIJF: de kamers van Sir Wilfrid Robarts, QC

TWEEDE BEDRIJF: De rechtszaal van het Central Criminal Court in Londen, beter bekend als Old Bailey. Zes weken later.

DERDE BEDRIJF:

Eerste scène: de kamers van Sir Wilfrid Robarts, QC.

Tweede scène: Old Bailey.

(tijdens deze tweede scène worden de lichten gedimd om aan te geven dat er een uur is voorbijgegaan)

EERSTE BEDRIJF

DECOR: De kamers van Sir Wilfrid Robarts, QC. Het toneel stelt het privé-kantoor van Sir Wilfrid voor. Het is een betrekkelijk klein kantoor met een deur links en een raam rechts. Het raam heeft een diepe vensterbank waarin men kan zitten en ziet uit op een gemetselde muur. Midden achter is een open haard met aan beide zijden boekenkasten met zware wetboeken. Rechts midden staat een bureau met een draaistoel rechts ernaast en links ernaast een leren rechte stoel. Een tweede rechte stoel staat bij de boekenkast links naast de haard. In de hoek rechts achter staat een hoge leestafel en links achter in de hoek zijn een paar kledinghaken aan de muur. De kamer wordt verlicht door elektrische wandlampjes in de vorm van kaarsen links en rechts naast de haard en een verstelbare bureaulamp. De lichtschakelaar zit naast de deur. Er is een drukbel naast de haard. Op het bureau staat een telefoon en er liggen allerlei wettelijke documenten op. Er zijn aktetrommels en een heleboel papieren in de vensterbank gelegd.

Als het gordijn opengaat, is het middag en de zon schijnt door het raam naar binnen. Het kantoor is leeg. Greta, de typiste van Sir Wilfrid, komt binnen. Ze is een aardig meisje met een hoge dunk van zichzelf. Ze gaat naar de haard, doet wat dansspasjes en pakt een papier uit de doos op de schoorsteenmantel. Carter, de eerste klerk, komt binnen. Hij heeft wat brieven in de hand. Greta ziet hem en gaat vlug weer af. Carter legt de brieven op het bureau. De telefoon gaat en hij pakt op.

Carter: *(in de telefoon)* Met het kantoor van Sir Wilfrid Robarts... Oh, ben jij het, Charles.... Nee, Sir Wilfrid is in de rechtszaal.... Zal voorlopig nog wel niet terugkomen.... Ja, de Shuttleworth zaak.... Wat met Myers voor de verdediging en Banter als officier?... Hij heeft om twee uur al vonnis gevelde.... Nee, geen schijn van kans vanavond. We zitten vol. Ik kan je morgen wel een afspraak geven..... Nee, onmogelijk. Ik verwacht Mayhew van Mayhew en Brinskill, je weet wel, nu ieder moment hier.... Ja, tot ziens. *(legt neer en legt de papieren op volgorde)*

Greta: *(komt binnen, verft haar nagels)* Zal ik thee zetten, meneer Carter?

Carter: *(kijkt op zijn horloge)* Het is nog wel wat vroeg, Greta.

Greta: Ik vind dat het tijd is.

Carter: Dan loopt je horloge voor.

Greta: Ik heb hem gelijkgezet met de radio.

Carter: Dan loopt de radio voor.

Greta: (*geschrokken*) Maar, meneer Carter, de radio kan toch niet voor lopen?

Carter: Dit horloge is nog van mijn vader geweest. Het loopt niet voor en niet achter. Zulke horloges maken ze tegenwoordig niet meer. (*hij schudt zijn hoofd. Plotseling verandert zijn manier van doen en pakt hij een getypt papier*) Jouw typewerk is verschrikkelijk. Altijd fouten. Je hebt een woord weggelaten.

Greta: Nou ja, maar één woord. Dat kan iedereen wel eens overkomen.

Carter: Je hebt het woordje **niet** weggelaten. Daardoor verandert de hele betekenis van de zin.

Greta: Oh ja? Dat is eigenlijk best grappig als je erover nadenkt. (*ze giechelt*)

Carter: Dat is helemaal niet grappig. (*hij scheurt de brief middendoor en geeft de twee stukken aan haar*) Opnieuw. En denk aan wat ik je vorige week heb verteld over de beroemde zaak van Bryant en Horsfall. Een zaak van een testament en een stichting en volkomen verloren door onzorgvuldig kopieerwerk van een klerk...

Greta: (*onderbreekt*) De verkeerde vrouw kreeg het geld, dat weet ik nog.

Carter: Een vrouw die vijftien jaar daarvoor gescheiden was. Absoluut tegen de bedoeling van de erflater in, zoals de rechter zelf toegaf. Maar de tekst was duidelijk. Ze konden er niets aan doen.

Greta: Ik vind dat anders ook nogal grappig. (*ze giechelt*)

Carter: De rechtbank is geen plaats voor grapjes. De wet is een ernstige zaak, Greta, en moet ook als zodanig behandeld worden.

Greta: Je zou het niet geloven, als je sommige van de grappen hoort die de rechters maken.

Carter: Dat soort grappen is het voorrecht van de rechtbank.

Greta: En ik lees altijd in de krant over 'gelach in de rechtszaal'.

Carter: Als dat niet komt door opmerkingen van de rechter zelf, zul je gauw genoeg merken dat hij dreigt de zaal te laten ontruimen.

Greta: Stom gedoe. Weet u wat ik pas gelezen heb, meneer Carter? (*prekerig*) 'De rechtbank is kloten'. Nee, ik ben niet grof. Dat stond in de krant.

Carter: Dat slaat nergens op. Dat moet je niet ernstig nemen. (*hij kijkt op zijn horloge*) Je kunt thee gaan zetten. (*hij wacht precies een tel*) nu, Greta.

Greta: (*opgelucht*) Oh, dank u, meneer Carter. (*ze gaat naar de deur*)

Carter: Meneer Mayhew van Mayhew en Brinskill komt hier zo meteen. Er wordt ook een zekere meneer Leonard Vole verwacht. Ze kunnen samen of afzonderlijk komen.

Greta: *(opgewonden)* Leonard Vole? Oh, dat is de naam - het stond in de krant.....

Carter: *(afgemeten)* De thee, Greta.

Greta: Wilde met de politie praten, want hij zou ze misschien nuttige informatie kunnen verschaffen.

Carter: *(harder)* Thee!

Greta: Het was alleen maar..... *(Carter kijkt kwaad naar haar)* De thee, meneer Carter. *(af)*

Carter: *(legt de papieren op een stapel en moppert in zichzelf)* Die meisjes. Sensatie. Onnauwkeurig. Ik snap niet waar dat nog moet eindigen. *(hij bekijkt een papier, gromt en maakt een correctie met de pen)*

Greta: *(komt binnen)* Meneer Mayhew. *(Meneer Mayhew en Leonard Vole komen binnen. Mayhew is een typische advocaat van middelbare leeftijd, sluw en wat droog en heel precies in zijn manier van doen. Leonard is een aantrekkelijke, vriendelijke jonge man van zevenentwintig. Hij kijkt een beetje bezorgd. Mayhew heeft een aktetas bij zich)*

Mayhew: *(geeft zijn hoed aan Greta)* Ga zitten, meneer Vole. Goedemiddag, Carter. *(hij zet zijn aktetas op het bureau. Greta hangt de hoeden op de haken en gaat af, terwijl ze over haar schouder naar Leonard kijkt)*

Carter: Goedemiddag, meneer Mayhew. Sir Wilfrid kan ieder moment hier zijn, hoewel je dat natuurlijk nooit precies kunt zeggen met rechter Banter. Ik zal meteen naar de kleedkamer gaan en zeggen dat u er bent. *(hij aarzelt)* Met....

Mayhew: Met meneer Leonard Vole. Dank u, Carter. Ik ben bang dat onze afspraak een beetje onverwacht is gekomen. Maar in dit geval is tijd.... eh.... tamelijk dringend. Hoe gaat het met je spit?

Carter: *(draait zich om)* Ik voel het alleen nog bij oostenwind. Dank u, meneer Mayhew. *(snel af. Mayhew gaat zitten. Leonard loopt wat onrustig heen en weer)*

Mayhew: Ga zitten, meneer Vole.

Leonard: Dank u, ik loop liever wat. Ik.... dit soort dingen maakt me wat opgejaagd.

Mayhew: Ja, ja. Dat zal wel....

Greta: *(komt binnen, praat met Mayhew, maar staart gefascineerd naar Leonard)* Zou u een kopje thee wensen, meneer Mayhew? Ik heb juist vers gezet.

Leonard: *(waardierend)* Dank je, ik zou graag....

Mayhew: *(onderbreekt)* Nee, dank u.

Leonard: *(tegen Greta)* Sorry. *(hij glimlacht tegen haar. Zij glimlacht)*

terug en gaat af. Hij begint weer te ijsberen) Wat ik wil zeggen is, dat ik me niet voor kan stellen dat dit uitgerekend **mij** overkomt. Ik blijf maar denken, misschien is het allemaal maar een droom en word ik zo wakker.

Mayhew: Ja, ik kan me wel voorstellen dat het zo aanvoelt.

Leonard: Wat ik bedoel is - nu ja, het lijkt allemaal zo stom.

Mayhew: (*scherp*) Stom, meneer Vole?

Leonard: Nu ja, ik bedoel, ik ben eigenlijk altijd een aardige kerel geweest. Kon goed met mensen omgaan en zo. Ik bedoel, ik ben niet zo'n knaap die, nu ja, gewelddadig is of zo. (*pauzeert*) Maar ik denk dat het wel.... goed zal komen. Toch? Ik bedoel, ik word toch niet veroordeeld voor dingen die ik niet hier gedaan heb. Wel?

Mayhew: Volgens mij is onze Engelse wetgeving de beste in de hele wereld.

Leonard: (*is er niet gerust op*) Natuurlijk was er wel dat geval met hoe, heet ie ook alweer, Adolf Beck. Ik las er pas geleden nog wat over. Nadat hij jaren in de gevangenis had gezeten, kwamen ze erachter dat die andere knaap, Smith, het gedaan had. Toen hebben ze hem gratie verleend. Dat vind ik nu gek. Hoe kun je nu gratie krijgen voor iets wat je niet gedaan hebt?

Mayhew: Dat is de wettelijke term.

Leonard: (*haalt de stoel van de haard naar het midden*) Nu, dat lijkt me toch niet goed.

Mayhew: Het belangrijkste was dat Beck vrijgelaten werd.

Leonard: Ja, voor hem wel natuurlijk. Maar als het nu eens moord geweest was. (*hij gaat schrijlings op de stoel zitten*) Als het moord was geweest, was het wel mooi te laat geweest. Dan zouden ze hem opgehangen hebben.

Mayhew: (*droog maar vriendelijk*) Meneer Vole, er is werkelijk geen enkele reden om het zo morbide te bekijken.

Leonard: Sorry, meneer, maar ziet u, op een of andere manier ben ik toch wel zenuwachtig.

Mayhew: Blijf nu maar kalm. Sir Wilfrid Robarts komt zo dadelijk hier en ik wil dat je hem je verhaal precies zo vertelt als je dat mij hebt gedaan.

Leonard: Ja, meneer.

Mayhew: Misschien kunnen we ondertussen de.... achtergrond... een beetje beter invullen. Je bent als ik goed heb begrepen momenteel werkeloos.

Leonard: Ja, maar ik heb een paar pond aan de kant gelegd. Het is niet veel, maar als u een manier weet....

Mayhew: Oh, ik zat helemaal niet te denken aan... eh.... vergoedingen of zo. Het is maar dat ik.... eh.... het beeld volledig wil maken. Je

achtergrond en de.... omstandigheden. Hoelang ben je al werkeloos?

Leonard: *(antwoordt snel en vriendelijk)* Een paar maanden.

Mayhew: Wat deed je daarvoor?

Leonard: Ik werkte in een onderhoudsgarage soortement monteur.

Mayhew: Hoelang had je daar gewerkt?

Leonard: Oh, ongeveer drie maanden.

Mayhew: *(scherp)* Ben je ontslagen?

Leonard: Nee, ik heb ontslag genomen. Woorden gehad met de voorman. Ouwe z.... *(hij stopt)* Ik bedoel, hij was niet eerlijk, altijd op je zitten vitten en zo.

Mayhew: Hm! En daarvoor?

Leonard: Werkte ik bij een benzinepomp, maar dat werd allemaal een beetje te gek en ik ben weggegaan.

Mayhew: Gek? Hoe bedoel je?

Leonard: Nu ja, de dochter van de baas - ze was nog maar een kind - maar, eh, ze viel min of meer op me en er is echt eigenlijk niks bijzonders gebeurd, maar de baas kon er niet om lachen en zei dat ik maar beter op kon stappen. Hij was best aardig en gaf me een goeie aanbevelingsbrief. *(hij staat op en grinnikt ineens)* En daarvoor, heb ik mixers verkocht op provisiebasis. *(hij zet de stoel weer bij de haard)*

Mayhew: Zo.

Leonard: Een rotbaantje, hoor. Ik had geloof ik zelf een betere mixer kunnen bedenken. *(hij voelt de stemming aan)* U denkt natuurlijk dat ik een beetje een manusje van alles ben, meneer. Dat is geloof ik ook wel zo, maar zo ben ik eigenlijk niet. Na mijn militaire dienst ben ik wat op drift geraakt - dat en die tijd in het buitenland. Ik heb in Duitsland gelegen. Daar was het goed. Daar heb ik mijn vrouw ook leren kennen. Een actrice. Maar vanaf dat ik hier weer terug ben, schijn ik niet zo goed mijn draai te kunnen vinden. Ik weet eigenlijk niet goed wat ik wil - ik werk het liefst met auto's en probeer nieuwe dingen te bedenken. Dat is pas interessant, weet je, maar.... *(Sir Wilfrid Robarts, QC, komt binnen. Hij wordt gevolgd door Carter. Sir Wilfrid heeft zijn pruik nog op en zijn robe aan. Carter draagt zijn gewone jasje en vlinderdas)*

Sir Wilfrid: Hallo, John.

Mayhew: *(staat op)* Ah, Wilfrid.

Sir Wilfrid: *(geeft pruik en robe aan Carter)* Heeft Carter je gezegd dat ik in de rechtszaal was? Banter heeft zichzelf overtroffen. *(hij kijkt naar Leonard)* En dit is meneer... eh.... Vole?

Mayhew: Dit is Leonard Vole.

Leonard: Hoe maakt u het, meneer?

Sir Wilfrid: Hoe maakt u het? *(Mayhew gaat naar de haard)* Waarom gaat u niet zitten? *(Leonard gaat bij het bureau zitten)* Hoe gaat het met de

familie, John? (*Carter helpt hem met omkleden*)

Mayhew: Molly heeft een aanval van de griep gekregen.

Sir Wilfrid: Nee toch!

Mayhew: Ja, verdorie. Heb je je zaak gewonnen, Wilfrid?

Sir Wilfrid: Ja, gelukkig wel.

Mayhew: Het is altijd een genoegen om Myers te verslaan, hè?

Sir Wilfrid: Het doet me altijd genoegen om wie dan ook te verslaan.

Mayhew: Maar vooral Myers.

Sir Wilfrid: Ja, vooral Myers. (*hij gaat naar de spiegel*) Hij is een irritant heerschap. (*hij doet zijn strik om*) Hij brengt altijd het slechtste in me naar boven.

Mayhew: Dat is wederzijds. Jij irriteert hem, omdat je hem bijna nooit laat uitspreken. (*Carter af met pruik en de andere zaken*)

Sir Wilfrid: Hij irriteert me vooral met die maniertjes van hem. Het is vooral.... (*hij schraapt zijn keel en zet een denkbeeldige pruik recht*) dat me dat geweldig afleidt en dan noemt hij me Ro-barts - Ro-barts. Maar hij zou een verdomd goed advocaat zijn als hij er maar eens aan zou denken geen suggestieve vragen te stellen, terwijl hij donders goed weet dat ie dat niet moet doen. Maar, laten we ter zake komen.

Mayhew: Ja. Ik heb Vole meegebracht, omdat ik graag wil dat je zijn verhaal precies zo hoort als hij het mij verteld heeft. (*hij haalt een paar papieren uit zijn tas*) Er schijnt wat haast bij de zaak te zijn.

Sir Wilfrid: Oh?

Leonard: Mijn vrouw denkt dat ik gearresteerd word. (*hij kijkt verlegen*) Ze is veel slimmer dan ik, dus misschien heeft ze wel gelijk.

Sir Wilfrid: Gearresteerd? Waarvoor?

Leonard: Voor moord.

Mayhew: Het is de zaak van Miss Emily French. Je hebt waarschijnlijk de krantenverslagen wel gezien. (*Sir Wilfrid knikt*) Ze was een vrijgezelle dame, woonde alleen met een oudere huishoudster in een huis in Hampstead. In de nacht van de veertiende oktober kwam haar huishoudster tegen elf uur thuis en zag dat er kennelijk was ingebroken en dat haar werkgeefster op het achterhoofd was geslagen en dood was. (*tegen Leonard*) Klopt dat?

Leonard: Dat klopt. Het schijnt vandaag de dag heel normaal te worden. En toen, op een dag, stond in de krant dat de politie graag meneer Leonard Vole wilde ondervragen. Hij had Miss French vroeger op de avond in kwestie bezocht en zij dachten dat hij hen wat nuttige informatie kon verschaffen. Dus ging ik natuurlijk naar het politiebureau en ze stelden me allerlei vragen.

Sir Wilfrid: (*scherp*) Hebben ze je ondervraagd?

Leonard: (*vaag*) Dat weet ik eigenlijk niet. Ik bedoel, ze vroegen of ik een

verklaring af wilde leggen en dat ze die op zouden schrijven en dat ze die zouden gebruiken bij de rechtszaak. Is dat me ondervragen? (*Sir Wilfrid en Mayhew kijken elkaar aan*)

Sir Wilfrid: (*meer in zichzelf*) Nu ja, toch niets meer aan te doen.

Leonard: Hoe dan ook, het klonk allemaal heel stom. Ik heb hen alles verteld en ze waren erg aardig en schenen heel tevreden en zo. Toen ik thuiskwam en de hele boel aan Romaine, dat is mijn vrouw vertelde, werd ze kwaad. Ze scheen te denken dat ze, nu ja, dat ze dachten dat ik het had gedaan. Dus ik dacht, misschien zou ik een advocaat in de arm moeten nemen (*tegen Mayhew*) en dus kwam ik bij u. Ik dacht dat u me wel kon vertellen wat ik moest doen. (*hij kijkt angstig van de een naar de ander*)

Sir Wilfrid: Kende u Miss French goed?

Leonard: Oh ja, ze is altijd heel aardig voor me geweest. Eigenlijk was ze soms wel een beetje trutterig. Ze moederde graag over me, maar ze bedoelde het goed en toen ik in de krant zag dat ze vermoord was, was ik helemaal van streek, omdat ik haar best wel graag mocht.

Mayhew: Vertel nu eens aan Sir Wilfrid net zoals je aan mij verteld hebt hoe je Miss French hebt leren kennen.

Leonard: (*draait gehoorzaam naar Sir Wilfrid*) Nu, ik was op een gegeven moment in Oxford Street. Ik zag een oude dame de straat oversteken met een heleboel pakjes in de hand en midden op straat liet ze ze vallen, probeerde ze weer op te rapen en werd bijna door een bus aangereden. Ze kon nog maar net op het trottoir komen. Nu, ik heb haar pakjes van de straat gepakt, er zo goed en zo kwaad als het ging wat modder afgepoetst, eentje heb ik nog weer dichtgeknoopt, omdat het touw was losgegaan, en het ouwetje gerustgesteld. U kent dat wel.

Sir Wilfrid: En, was ze dankbaar?

Leonard: Oh ja, ze leek me erg blij. Bedankte me en zo. Je zou bijna gedacht hebben dat ik haar het leven had gered.

Sir Wilfrid: Was er geen sprake van dat u haar leven had gered?

Leonard: Oh, nee. Zo geweldig was het nu ook weer niet. Ik had nooit verwacht haar weer terug te zien.

Sir Wilfrid: Sigaret?

Leonard: Nee, dank u, meneer. Ik rook niet. Maar heel toevallig zat ik twee dagen later achter haar in de bioscoop. Ze keek rond en herkende me en we begonnen met elkaar te praten en op het laatst vroeg ze of ik eens bij haar langs kwam.

Sir Wilfrid: En, bent u gegaan?

Leonard: Ja. Ze dwong me bijna om een dag af te spreken en het leek me een beetje onbenullig om te weigeren. Dus heb ik gezegd dat ik

de volgende zaterdag zou komen.

Sir Wilfrid: En toen bent u naar haar huis in.... *(hij kijkt in de papieren)*

Mayhew: Hampstead.

Leonard: Ja.

Sir Wilfrid: Wat wist u over haar, toen u voor de eerste keer naar haar huis ging?

Leonard: Nu, eigenlijk niets, buiten wat ze me had verteld, dat ze alleen woonde en niet veel vrienden had en zo.

Sir Wilfrid: Ze woonde daar alleen met een huishoudster?

Leonard: Klopt. Ze had ook nog acht katten. Het huis was keurig ingericht en zo, maar het rook er wel een beetje naar katten.

Sir Wilfrid: Had u de indruk dat ze welgesteld was?

Leonard: Zo praatte ze wel.

Sir Wilfrid: En uzelf?

Leonard: *(opgewekt)* Ik? Ik heb praktisch geen rooie cent. Al lang niet meer.

Sir Wilfrid: Jammer.

Leonard: Ja, zeg dat wel. Oh, u bedoelt natuurlijk dat de mensen zullen zeggen dat ik achter haar aanzat voor haar geld.

Sir Wilfrid: *(ontwapenend)* Ik zou het zo niet gezegd hebben, maar het komt er natuurlijk wel op neer dat de mensen dat zullen denken.

Leonard: Dat is echt niet waar. Om eerlijk te zijn, had ik medelijden met haar. Ik dacht dat ze eenzaam was. Ik ben opgevoed door een oude tante, mijn tante Betsy, en ik mag oude dames wel.

Sir Wilfrid: U zei 'oude dames'. Weet u hoe oud Miss French was?

Leonard: Nee, ik wist het eigenlijk niet, maar het stond in de krant, nadat ze vermoord was. Ze was zesenvijftig.

Sir Wilfrid: Zesenvijftig. U vindt dat misschien oud, meneer Vole, maar ik betwijfel of Miss Emily French zichzelf al oud vond.

Leonard: Maar je kunt het nu ook niet bepaald een jonkie noemen, hè?

Sir Wilfrid: Goed, verder. Zag u Miss French regelmatig?

Leonard: Ja, ik zou zeggen een of twee keer per week misschien.

Sir Wilfrid: Nam u uw vrouw mee?

Leonard: *(wat verlegen)* Nee, nee.

Sir Wilfrid: Waarom niet?

Leonard: Nu.... nu om eerlijk te zijn, ik denk niet dat ze dat erg leuk gevonden zou hebben.

Sir Wilfrid: Bedoelt u uw vrouw of Miss French?

Leonard: Oh, Miss French.

Mayhew: Ga door, ga door.

Leonard: Ziet u, ze was eigenlijk best op me gesteld.

Sir Wilfrid: Bedoelt u dat ze verliefd op u werd?

Leonard: (*schrikt*) Oh, God nee, nee, niets van dat alles. Meer me zo in de watten leggen en me verwennen en dat soort dingen.

Sir Wilfrid: (*na een korte pauze*) Ziet u, meneer Vole, ik twijfel er niet aan dat de politie u niet uit het oog zal verliezen als er tenminste reden is om u te verdenken, wat ik momenteel niet zie, omdat het toch vreemd is dat een jonge, flinke, getrouwde man zo veel tijd besteedt aan een oudere vrouw, waarmee hij eigenlijk nauwelijks iets gemeen heeft.

Leonard: Ja, ik weet wel dat ze zeggen dat ik achter haar aanzat voor haar geld. En misschien is dat ook, op de een of andere manier, wel waar. Maar niet echt.

Sir Wilfrid: Nu, u bent in elk geval eerlijk, meneer Vole. Kunt u de hele zaak een beetje beter verklaren?

Leonard: Nu, ze maakte er geen geheim van dat ze dik in de slappe was zat. Zoals ik al zei, Romaine mijn vrouw en ik hebben het niet al te breed. Ik geef toe dat ik eigenlijk hoopte, dat als werkelijk de nood aan de man kwam, dat ik wel wat van haar kon lenen. Ik zal daar heel eerlijk in zijn.

Sir Wilfrid: Heeft u haar gevraagd u geld te lenen?

Leonard: Nee. Ik bedoel, de zaak was nog niet hopeloos. (*hij wordt plotseling ernstig, nu hij de ernst van de zaak gaat inzien*) Ik snap natuurlijk ook wel, dat het er niet goed voor me uitziet.

Sir Wilfrid: Wist Miss French dat u getrouwd was?

Leonard: Oh ja, natuurlijk.

Sir Wilfrid: Maar ze heeft nooit voorgesteld dat u uw vrouw mee zou brengen?

Leonard: Nee. Ze nu ja, ze scheen min of meer aan te nemen dat mijn vrouw en ik het niet zo goed met elkaar konden vinden.

Sir Wilfrid: Hebt u haar met opzet die indruk gegeven?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto